

huset som rymde sin väg

huset drar djupa andetag
väggarnas timmer mumlar

århundraden har präntat
bomärken i träet

teglet klättrar lättjefullt
upp till sitt möte med skorstenen

stör svalungarna
som vilar under takåsen

vinden blåser upp framåt kvällen
låter sig fastna i en gardin

tyget sväller stolt ut
och sätter segel

huset skyndar
att kasta ankar

glider lyckligt
ut på havet

där vågorna sätter fart
i aftonbrisen